

ארץ זבת חלב ודבש לימור אילן

עוד יפה, אך קצת עזרת לעולות ומחדלים והשירה עוברת על פני מחאות דגלים.

מסמלך נקטף הזית בשביל שמן למדורות היונה ברחה מעיט מסתתרת זה דורות.

משועים להיות "עם חפשי" אך בתוך תפיסות שביים עם סגולה שיש בו דפי אור חור עבור גויים.

מרימים כוסית לחיים אך גדלים על "טוב למות" גלויי שנאה כמו מים מטביעים את התמימות.

"הנה מה טוב ומה נעים" בחברת אחים - שרים אך בונים בשתי ידיים עוד חומות במקום גשרים.

את נקרעת לי לשנים כמו ים סוף בלי יבשה דור חדש נושא עינים מה נשאיור לו בירשה?

במדבר הולכים עדין מחפשים פסת נוח שמסתרת מהעין שם - בעמק השוה.

כי שנאה זה קל לזרע אך צריך להתאמץ בשביל באמת לשמע ולרדת מהעץ.

את זבת חלב, מולדת אך הדבש מהול בדם ים דמעות ממשיך לרדת על אבדן חיי אדם.

אבל את שלי, מולדת אז, היום ולתמיד התקוה עודה יוקדת שתזכי לראות עתיד -

בו נחיה סוף סוף בנחת זר קוצים וניב פרחים ותקומי מפכחת - כי כל ישראל אחים.

כאן תצמח חמנייה קריסטנה רוסקוב

כאן תצמח חמנייה הגיע האמת שלה לפרח

מתוך הזרעים קשי הקלפה מתוך האדמה היבשה החרוכה אשר מגפים רמסו בגסות ללא אבחנה גבעולה הגילי יבצבץ כלפי השמש עלי הכותרת השבירים למראה יצמחו באחדות יספגו ברעבתנות את כל החרות אשר יוכלו לנשם מלמעלה

מוטיב במחאה

עלון שירה, סיפור ודעה בנושא חופש הביטוי ושחירה על הדמוקרטיה הישראלית

ירדה השבת עדנה אפק

ירדה השבת על התנכלויות בגדה וכפתה את ראשי הפורעים.

התנפפו מציאות ארבע הכנפות תחלה נעקרו מטעי הזיתים נמלקו ראשי תרנגולות ואחר ירו באויר. כי אפשר.

היה שם מי שהיטיב פיאותיו וקרא בשם אלהיו הורדו התריסים ורגל אדם נעלמה.

אי משם טרטור אופנוע נשמע ונקלע וקלעו

ונותר אופנוע נושם על צדו וארבע הכנפות מתנשאות מסתירות את מה שהיה הדבר הששי.

בארץ האולי חן קפלן

בארץ האולי, נשמע ברוך קולם, של נבל, כנור ומפוחית, שם בזמן תוגה, מכה גם האדם, על תף של מחאה בשעת ערבית.

בארץ האולי, זורחת הפנרת בטהרה, וקול תחנונים עולה בבקר השמימה, גם השלום ממתין לסוף המלחמה, אך לעת ערב נחשפת טמאתה.

קחי אותי לארץ האולי, בדרך שאבדה, לארץ שאהבה נפשי, לארץ הטובה.

בארץ האולי, פוסע האדם, מול הפרי המזויב בגן הנעלם, והתינוק כבר קם מהחלום התם, אך במחסום קול החילים נדם.

קחי אותי לארץ האולי, בדרך שאבדה, לארץ שאהבה נפשי, לארץ הטובה.

* מלאני בר

מפגינה עד לזרה עם דגל ושלט התקווה.

ללא כותרת אלעד ארנון

צואת סוסים במרכז הכביש תחת גשר מבעד מצלמת הניד אני עומד

בבטן מרגיש מה שהוטל על הכביש מפרשי השלטון

"באיזו דמוקרטיה מתהדרת ישראל!?" זו דמוקרטיה פגומה שמונעת מנשים ומיעוטים להשיג שוויון ומתייחסת אליהם כמו משטר ה'מולא' העותמאני."

אלית אילון

שומרים על הדמוקרטיה הישראלית ועל חזונה של מגילת העצמאות

הדפיסו את העלון, שתפו אותו וחלקו אותו!
www.motiv-magazine.co.il
https://www.facebook.com/motiv.protest
info@motiv-magazine.co.il

